

Οι Αμερικανοί και η ΑΟΖ της Ελλάδας: Είναι δυνατόν να θέλουν να την μοιραστούμε με τους Τούρκους;

Γράφει ο Θεόδωρος Καρυώτης.

Φαίνεται ότι πλησιάζει η ώρα για την μεγάλη παρέμβαση των ΗΠΑ στην ελληνοτουρκική διένεξη, που θεωρείται μία μεγάλη πληγή για την Αμερική από το 1974. Ο Πρόεδρος Τραμπ, φοβούμενος μια μεγάλη ρήξη με το Ιράν, δεν θέλει το πρόβλημα της Ανατολικής Μεσογείου να περισπά την προσοχή του και να αποτελεί εμπόδιο στα σχέδια του.

Ένα άλλο στοιχείο, στο οποίο δεν έχουμε δώσει την αρμόζουσα προσοχή είναι ότι οι Αμερικανοί πιστεύουν ότι το Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης δεν μπορεί να επιλύσει την ελληνοτουρκική διαφορά. Πιστεύουν ότι οι Τούρκοι δεν θα αποδεχθούν την απόφαση της Χάγης, διότι δεν θα της δίνει αυτά που επιδιώκει.

Επιπλέον, πιστεύουν ότι η πρόταση Μητσοτάκη «προσφεύγουμε στην Χάγη μόνο για οριοθέτηση ΑΟΖ και υφαλοκρηπίδας» δεν πρόκειται να αλλάξει και η αντιπαλότητα των δύο κρατών θα ενταθεί περαιτέρω και σύντομα.

Οι Αμερικανοί θεωρούν κρίσιμο γεωπολιτικό οικόπεδο την Ανατολική Μεσόγειο για τα συμφέροντά τους και θέλουν να απασφαλίσουν την ελληνοτουρκική κρίση φέρνοντας στο προσκήνιο την παλιά ιδέα τους για συνεκμετάλλευση ή καλύτερα συνδιαχείριση του πλούτου της θαλασσάς μας στο τρίγωνο Καστελόριζο-Κρήτη-Κύπρο.

Το Σχέδιο Άτσεσον.

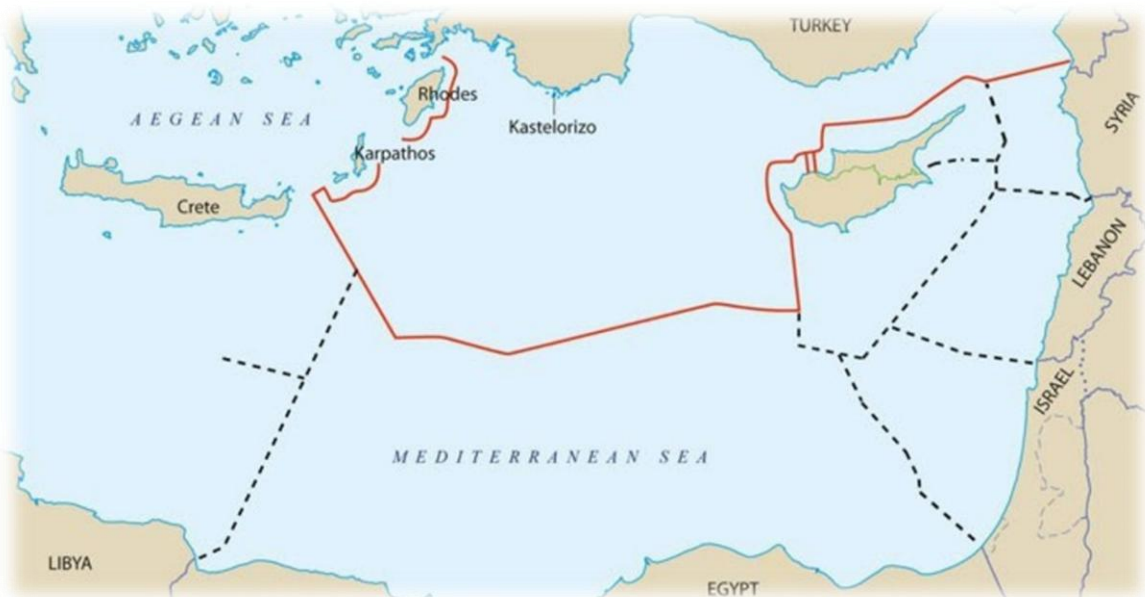
Οι Αμερικανοί, πριν σκεφθούν για συνεκμετάλλευσή, είχαν προτείνει κάτι άλλο, το περίφημο Σχέδιο Άτσεσον του 1964. Στο αρχικό σχέδιο,

η Κύπρος θα παρεχωρείτο ολόκληρη στην Ελλάδα εκτός της Καρπασίας, όπου θα εγκαθίστατο μια στρατιωτική βάση της Τουρκίας παρόμοια με τις Βρετανικές βάσεις στο νησί, χωρίς χρονικά όρια. Παράλληλα το Καστελόριζο θα παρεχωρείτο στην Τουρκία. Ο Αρχιεπίσκοπος Μακάριος απέρριψε αμέσως αυτό το σχέδιο όπως και ο τότε Πρωθυπουργός της Ελλάδας Γεώργιος Παπανδρέου. Όταν δει κανείς στον χάρτη πόσο μικρό είναι το Καστελόριζο, εύκολα θα αντιληφθεί ότι η Τουρκία δεν επιθυμούσε μια τέτοια ανταλλαγή, αλλά ούτε και η Ελλάδα θα εδέχετο να παραδώσει ελληνικό έδαφος, όσο μικρό και να ήταν αυτό.

Ο Άτσεσον όμως είχε κάτι άλλο στο μυαλό του. Οι Αμερικανοί, μετά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, γνώριζαν την αξία των υδρογονανθράκων και είχαν αρχίσει μυστικές έρευνες στην Ανατολική Μεσόγειο για την καταγραφή του μεγάλου ορυκτού πλούτου της περιοχής. Τότε βέβαια υπήρχε μόνο η έννοια της υφαλοκρηπίδας, αλλά οι Αμερικανοί γνώριζαν ότι και τα νησιά διαθέτουν υφαλοκρηπίδα. Έτσι σήμερα ένα μεγάλο κομμάτι της ελληνικής υφαλοκρηπίδας/ΑΟΖ στην Ανατολική Μεσόγειο θα ανήκε στην Τουρκία, εάν αυτή είχε δεχθεί την παραχώρηση του Καστελόριζου. Έτσι οι Αμερικανοί θα είχαν λύσει τότε την ελληνοτουρκική διαφορά μια για πάντα.

Τώρα όμως επανέρχονται αποφασισμένοι να λυθεί οριστικά το «καρκίνωμα», όπως αποκαλούν στην Ουάσιγκτον το ελληνοτουρκικό πρόβλημα, αφού είναι πεπεισμένοι ότι οι δύο λαοί αποκλείεται να τα βρουν μεταξύ τους.

ΟΙ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ.

Ο παραπάνω παράνομος τουρκικός χάρτης φαίνεται να συμπίπτει με τα σχέδια των Αμερικανών. Σήμερα η αξία του οικοπέδου αυτής περιοχής έχει αποκτήσει σχεδόν ανυπολόγιστη αξία λόγω των υδρογονανθράκων που φαίνεται ότι υπάρχουν στο υπέδαφος της. Οι Αμερικανοί γνωρίζουν ότι η μεγαλύτερη έκταση αυτής της περιοχής ανήκει στις ΑΟΖ της Ελλάδας και της Κύπρου. Γνωρίζουν όμως και κάτι άλλο ότι η θάλασσα της Τουρκίας δεν διαθέτει υδρογονάνθρακες!

Η Τουρκία κατάλαβε, πολύ καθυστερημένα, ότι βρίσκεται εκτός της ενεργειακής σκακιέρας στην Ανατολική Μεσόγειο και έχει συνειδητοποιήσει ότι η Αίγυπτος, το Ισραήλ, η Κύπρος και η Ελλάδα διαθέτουν ένα μεγάλο πλούτο υδρογονανθράκων. Το μόνο που της απομένει είναι να εκβιάσει και να εκφοβίσει τους γείτονές της, στο τρίγωνο Καστελόριζο, Κύπρος, Κρήτη. Αυτό είναι το τρίγωνο που θέλει να συνεκμεταλλευτεί με την Ελλάδα και για δεκαετίες η Αμερική φαίνεται να συμφωνεί μαζί της. Οι ΗΠΑ καυτηριάζουν την Κίνα που παραβιάζει βάνουσα την UNCLOS, αλλά κωφεύουν στην προκλητική συμπεριφορά του Ερντογάν, που παριστάνει τον Κινέζο.

Οι Ηνωμένες Πολιτείες γνωρίζουν που βρίσκονται οι υδρογονάνθρακες στην περιοχή μας. Ιδιαίτερα γνωρίζουν, από μελέτες της CIA, ότι το Αιγαίο Αρχιπέλαγος διαθέτει ελάχιστους υδρογονάνθρακες και για αυτό ο χάρτης δεν περιλαμβάνει το Αιγαίο. Φαίνεται ότι αυτό είναι και το δόλωμα των Αμερικανών προς την ελληνική κυβέρνηση, αφού αφήνουμε ολόκληρο το Αιγαίο σε σας, δώστε και εσείς λίγη Μεσόγειο στην Τουρκία.

Εδώ βέβαια κρύβεται η πανουργία των Αμερικανών. Με το σχέδιό τους δεν πρόκειται να δώσουν μεγαλύτερη ΑΟΖ στην Τουρκία εις βάρος των ΑΟΖ της Ελλάδας και της Κύπρου. Απλώς επιθυμούν μία συνδιαχείριση και όχι συνεκμετάλλευση του ορυκτού πλούτου της Ελλάδας και της Κύπρου. Έτσι πιστεύουν ότι θα λύσουν και το Κυπριακό πρόβλημα που έχουν βάλει στο ράφι για πολύ καιρό. Όπως θα έλεγαν και οι Αμερικανοί «με ένα σμπάρο δυο τρυγόνια».

Έχω επανειλημμένα γράψει ότι οι Αμερικανοί επιθυμούν το μοίρασμα των υδρογονανθράκων της Ανατολικής Μεσογείου, διότι δεν θέλουν να χάσουν την Τουρκία και να την ρίξουν στην αγκαλιά της Ρωσίας. Πιστεύουν ότι η συνεκμετάλλευση ή καλύτερα η συνδιαχείριση των υδρογονανθράκων της Ελλάδας, της Κύπρου και της Τουρκίας πρέπει να επιτευχθεί, πάση θυσία. Οι ΗΠΑ γνωρίζουν ότι η Τουρκία δεν διαθέτει υδρογονάνθρακες, αλλά θέλουν να μοιραστεί τους ανύπαρκτους υδρογονάν-

θρακές της με την Ελλάδα και την Κύπρο! Από το 1922 οι Τούρκοι πάντοτε θεωρούσαν ότι είχαν μεγάλες ακτές, αλλά δεν διέθεταν μεγάλη θάλασσα και μετά το 1982 συνειδητοποίησαν ότι η θάλασσά τους περιορίστηκε και άλλο. Έτσι άρχισαν έναν επικίνδυνο ρητορικό πόλεμο, εκτός δύο θερμών εξαιρέσεων (1987 και 1996), αλλά από το 2018 προβάλλουν και παρανοϊκές απαιτήσεις, που σίγουρα θα συνεχιστούν και στο μέλλον.

Από την άλλη πλευρά, η χώρα μας, χωρίς μακρόπνοο σχέδιο και προγραμματισμό, ακολουθεί εκ των πραγμάτων αμυντική τακτική, πολλές φορές πυροσβεστικού χαρακτήρα. Μόνιμο χαρακτηριστικό της είναι η ατολμία με αποτέλεσμα να μην μπορεί να ασκήσει νόμιμα δικαιώματα που της παρέχει το διεθνές δίκαιο και μερικές φορές σ' αυτήν προστίθεται και η υποχωρητικότητα. Όπως έγραψε στην εφημερίδα «Καθημερινή» ο καθηγητής Άγγελος Συρίγος και σήμερα βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας:

«Όλος ο κόσμος γνωρίζει με ακρίβεια τι διεκδικεί η Τουρκία στην περιοχή. Η Ελλάδα εξακολουθεί να μην έχει προσδιορίσει ποια θεωρεί ότι είναι τα ακριβή όρια της υφαλοκρηπίδας της στην Ανατολική Μεσόγειο. Απλώς διαμαρτύρεται στις τουρκικές ενέργειες...».

Οι Τούρκοι ξεκίνησαν να ομιλούν για συνεκμετάλλευση του Αιγαίου Αρχιπελάγους το 1973, μετά τις ηλίθιες δηλώσεις των συνταγματάρχων ότι το Αιγαίο διαθέτει τεράστιες ποσότητες πετρελαίου. Το τροπάριο ουδέποτε άλλαξε από τότε. Απλώς τώρα ζητούν μερίδιο υδρογονανθράκων όχι μόνο στο Αιγαίο αλλά και στην Ανατολική Μεσόγειο. Οι Ηνωμένες Πολιτείες πανικοβάλλονται, όταν υποψιάζονται ότι θα υπάρξει μια πολεμική σύρραξη ανάμεσα στην Ελλάδα και στην Τουρκία. Έτσι, για δεκαετίες, έχουν προωθήσει την ιδέα της συνεκμετάλλευσης του πλούτου των θαλασσών μας με την Τουρκία, ώστε να αποφευχθεί η στρατιωτική σύγκρουση. Κάποιοι εξήγησαν στον Ερντογάν ότι το Δίκαιο της Θάλασσας, και ιδιαίτερα η έννοια της ΑΟΖ, δημιουργεί ένα αρνητικό προηγούμενο για τις τουρκικές θάλασσες και πρέπει να αρχίσει να συμπεριφέρεται σαν τους Κινέζους, προβάλλοντας συνεχώς διεκδικήσεις. Αυτό πράττει τώρα και δεν πρόκειται να σταματήσει μέχρι να κερδίσει μία συνεκμετάλλευση των κοιτασμάτων της Ανατολικής Μεσογείου.

Βέβαια, δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι οι Αμερικανοί, από την εποχή του Ανδρέα Παπανδρέου μέχρι και του Κυριάκου Μητσοτάκη, παίζουν το ίδιο βιολί, διαμηνύοντας στις ελληνικές κυβερνήσεις ότι δεν πρέπει να

προχωρήσουν σε μονομερή ανακήρυξη ΑΟΖ, χωρίς να συμφωνήσουν πρώτα με την Τουρκία, παριστάνοντας ότι δεν γνωρίζουν πως η ανακήρυξη ΑΟΖ είναι πάντα μια μονομερής πράξη, όπως ακριβώς έπραξαν και οι ίδιοι το 1983.

Μία από τις πιο σημαντικές δηλώσεις από αμερικανικής πλευράς, που δυστυχώς ισχύει μέχρι σήμερα, έγινε στις 27 Ιουλίου 2011 από τον τότε βοηθό υπουργό Εξωτερικών Φίλιπ Γκόρντον, ο οποίος, σε συνάντησή του με δημοσιογράφους στην Αθήνα, υποστήριξε:

«Πιστεύω ότι είναι σημαντικό να αποφεύγονται μονομερή βήματα. Οι Ηνωμένες Πολιτείες αναγνωρίζουν τα δικαιώματα των χωρών για την ανακήρυξη αποκλειστικών οικονομικών ζωνών, αλλά... δεν νομίζουμε ότι θα ήταν προς το συμφέρον της Ελλάδος να το πράξει χωρίς πλήρη συνεργασία με τους γείτονές της, της Τουρκίας συμπεριλαμβανομένης».

Οι Αμερικανοί γνωρίζουν ή υποπτεύονται ότι οι Τούρκοι θα αντιδρούσαν βίαια σε μια τέτοια εξέλιξη και πιστεύουν ότι η λύση θα βρεθεί μόνο εάν δώσουμε λίγη από την θάλασσά μας στην Τουρκία.

Οι Αμερικανοί είναι προφανές ότι εφαρμόζουν δύο μέτρα και δύο σταθμά. Υποστηρίζουν ότι τα δικά τους νησιά, κατοικήσιμα ή όχι, έχουν πλήρη δικαιώματα ΑΟΖ, αλλά παρόμοια δικά μας νησιά δεν έχουν τα ίδια δικαιώματα. Αυτή είναι μια απαράδεκτη φιλοτουρκική θέση των Αμερικανών από το 1982 και πρέπει, επιτέλους, να εγκαταληφθεί .

Η Ελλάδα μετά από τρισχιλιετή ιστορία απέκτησε στις 30 Απριλίου 1982 θαλάσσια σύνορα με την συμφωνία της UNCLOS, και σήμερα, 38 χρόνια αργότερα, δεν έχει καταφέρει να οριοθετήσει αυτά τα σύνορά της, δηλαδή να προχωρήσει σε οριοθέτηση της ΑΟΖ της με τα γειτονικά της κράτη. Η ιστορία του ελληνισμού είναι συνυφασμένη με τη θάλασσα, αλλά οι τελευταίες ελληνικές κυβερνήσεις φαίνεται να αδιαφορούν γι' αυτήν και έχουν αφήσει τους Κύπριους, τους Ισραηλινούς και τους Αιγύπτιους να την γεύονται μόνοι τους στην Ανατολική Μεσόγειο.

Πηγή : www.antibaro.gr/article